

- 5) uchwały nr 132 Rady Ministrów z dnia 4 maja 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w zjednoczeniach (jednostkach równorzędnych) grupujących państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe i budowlano-montażowe (Monitor Polski Nr 32, poz. 140 z późniejszymi zmianami),
- 6) uchwały nr 286 Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1966 r. w sprawie wynagradzania niektórych pracowników przedsiębiorstw obrotu towarowego,
- 7) § 10 ust. 1 i 2 uchwały nr 163 Rady Ministrów z dnia 6 lipca 1973 r. w sprawie nagród i premii wypłacanych poza planem funduszu płac oraz ze środków nie objętych funduszem płac w gospodarce uspołecznionej,
- 8) § 4 pkt 5 i 7 oraz § 6 pkt 3 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1972 r. w sprawie rozszerzenia uprawnień dyrektorów państwowych przedsiębiorstw przemysłu kluczowego i dyrektorów ich zjednoczeń (Monitor Polski Nr 13, poz. 90),
- 9) uchwały nr 56 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1971 r. w sprawie zasad wynagradzania dyrektorów, zastępców dyrektorów i głównych księgowych przedsiębiorstw przemysłowych i budowlano-montażowych oraz nadzorujących je zjednoczeń (zmienionej uchwałą nr 76 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1971 r.),
- 10) § 4 uchwały nr 43 Rady Ministrów z dnia 2 marca 1973 r. w sprawie zasad gospodarowania funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych oraz grupujących je zjednoczeniach (Monitor Polski Nr 12, poz. 70).

2. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 147 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. w sprawie wynagradzania i czasu pracy pracowników transportu samochodowego,
  - 2) uchwała nr 148 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników umysłowych i obsługi przedsiębiorstw zorganizowanego transportu samochodowego,
  - 3) § 1, 2, 4, 5 i 7 uchwały nr 296 Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1972 r. w sprawie doraźnej poprawy warunków pracy w niektórych przedsiębiorstwach resortu komunikacji, handlu wewnętrznego i usług, zdrowia i opieki społecznej oraz Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” i „Związku Spółdzielni Spożywców „Spotem””,
  - 4) uchwała nr 149 Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1967 r. w sprawie wynagradzania motorniczych tramwajowych,
  - 5) uchwała nr 138 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1963 r. w sprawie zasad wynagradzania konduktorów autobusowych Państwowej Komunikacji Samochodowej,
  - 6) § 8 i 9 oraz załącznik do uchwały nr 75 Rady Ministrów z dnia 29 maja 1970 r. w sprawie poprawy wykorzystania przyczep w transporcie samochodowym.
- § 31. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

67

ZARZĄDZENIE Nr 26 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lutego 1974 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Kultury.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Kultury, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Kultury i Sztuki.

§ 3. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 4. Przedmiotem działania Instytutu jest organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych w dziedzinie tworzenia podstaw naukowych dla państwowej polityki kulturalnej, a w szczególności:

- 1) prowadzenie badań nad procesami rozwoju kulturalnego społeczeństwa,
- 2) prowadzenie badań nad doskonaleniem systemu kierowania kulturą i upowszechnianiem kultury,
- 3) prowadzenie prac dotyczących diagnozy sytuacji w poszczególnych dziedzinach kultury i prognozowania ich rozwoju, a także rozwoju środowisk twórczych,
- 4) prowadzenie badań w zakresie wymiany kulturalnej z zagranicą.

§ 5. Organizację i szczegółowy zakres działania Instytutu określi statut nadany przez Ministra Kultury i Sztuki.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

68

ZARZĄDZENIE Nr 28 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 marca 1974 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Problematyki Przystępczości.

Na podstawie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 129 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Problematyki Przystępczości, zwany dalej „Instytutem”.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m.st. Warszawa.

§ 3. Nadzór nad Instytutem sprawuje Prokurator Generalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 4. Przedmiotem działania Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych w zakresie problematyki, przystępczości, jej zapobiegania i zwalczania.